

LA LITERATURA DESPRÉS DELS CAMPS DE CONCENTRACIÓ

En aquest treball, per analitzar els textos literaris després dels camps de concentració, d'entrada, s'ha fet una recerca històrica sobre l'ascens al poder de Hitler, el desenvolupament del nazisme, la construcció dels camps de concentració i la Segona Guerra Mundial.

Després, s'ha investigat sobre què és la literatura, una expressió artística que es construeix en la paraula bella, en la qual es tracten temes universals i, per tant, és un lloc de trobada de tots els lectors. Han sorgit preguntes com quins són els motius que duen els autors a escriure; què aporta el text literari al relat històric; si és possible escriure després de l'horror; i, si fos possible, com s'hauria de fer; o quin llenguatge té l'ésser humà per construir-se després de la barbàrie.

Per fer la investigació, s'han tingut en compte dues novel·les: *Si això és un home* de Primo Levi i *La Ballarina d'Auschwitz* d'Edith Eger; i un poema de Paul Celan "Fuga de la mort".

Les raons per les quals unes persones que han viscut l'horror en els camps de concentració escriuen literatura tenen a veure amb diferents motius: d'una banda, la necessitat de deixar testimoni, d'alliberar-se de la presó del silenci; també, per oferir una reflexió que permeti a les noves generacions no cometre els mateixos errors.

Els relats en primera persona de fets històrics permeten un acostament a les profunditats humanes, plenes de matisos que d'una altra manera no és possible accedir-hi. La literatura és un lloc de trobada que permet als lectors sentir el concerniment per temes universals. La reflexió que plantegen els textos i la capacitat transformadora que això permet és només a l'abast de les arts, en aquest cas concret, doncs, de la literatura i de la paraula.

Rita Barniol Amigó
Tutora: Estel Andreu